

- 2) Kad ir jāuzskata, ka darba attiecības ir ar “valsti” Direktīvas 1999/70/EK 5. klauzulas izpratnē un it īpaši kad ir runa arī par “konkrētiem sektoriem un/vai darba ņēmējiem”, tā ka nāktos leģitimēt sekas, kas atšķirtas no sekām darba attiecībās privātā sektorā?
- 3) Vai, ņemot vērā paskaidrojumus, kuri minēti Direktīvas 2000/78/EK ⁽²⁾ 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Direktīvas 2006/54/EK ⁽³⁾ 14. panta 1. punkta c) apakšpunktā, darba nosacījumu jēdzienā, kas minēts Direktīvas 1999/70/EK 4. klauzulā, ietilpst arī sekas, kas rodas, pretlikumīgi pārtraucot darba attiecības; ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, vai dažādās sekas, kas tradicionāli paredzētas dalībvalsts tiesiskajā regulējumā saistībā ar pretlikumīgu darba attiecību uz nenoteiktu laiku pārtraukšanu un darba attiecību uz noteiktu laiku pārtraukšanu, 4. klauzulas izpratnē ir attaisnojamas?
- 4) Vai saskaņā ar lojālas sadarbības principu dalībvalstij ir aizliegts Eiropas Savienības Tiesas prejudiciālā nolēmuma tiesvedības ietvaros izklāstīt apzināti sagrozītu iekšējo tiesisko regulējumu, kas neatbilst patiesībai, un tiesai būtu pienākums, nepastāvot tādai atšķirīgai iekšējā tiesiskā regulējuma interpretācijai, kas arī apmierinoši izpildītu tās saistības, kuras izriet no piederības Eiropas Savienībai, interpretēt, ciktāl iespējams, iekšējās tiesības atbilstoši dalībvalsts piedāvātajai interpretācijai?
- 5) Vai darba līgumam vai darba attiecībām piemērotajos apstākļos, kas paredzēti Direktīvā 91/533/EEK ⁽⁴⁾ un, konkrēti, 2. panta 1. punktā un 2. punkta e) apakšpunktā, ietilpst arī norāde uz gadījumu, kurā darba līgums uz noteiktu laiku var tikt pārveidots par darba līgumu uz nenoteiktu laiku?
- 6) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai tiesiskā regulējuma atpakaļejošs grozījums, kas paredz, ka nodarbinātajam darba ņēmējam netiek paredzēta iespēja atsaukties uz savām tiesībām, kas izriet no direktīvas, proti, uz to darba nosacījumu ievērošanu, kas ierakstīti līgumā, ar kuru persona pieņemta darbā, ir pretrunā Direktīvas 91/533/EEK 8. panta 1. punktam un Direktīvas 91/533/EEK mērķiem, it īpaši preambulas 2. apsvērumam?
- 7) Vai tādi šobrīd spēkā esošo Kopienu tiesību vispārīgie principi kā tiesiskās noteiktības, tiesiskās pašāvības aizsardzības, pušu vienlīdzības, efektīvas aizsardzības tiesā, tiesību uz neatkarīgu tiesu un vispārīgāki uz taisnīgu lietas izskatīšanu principi, kuri garantēti Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 2. punktā (kurā ir izdarīti grozījumi ar Lisabonas Līguma 1.8. pantu un uz kuru atsaucas Līguma par Eiropas Savienību 46. pants) kopā ar Romā 1950. gada 4. novembrī parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantu un Nicā 2000. gada 7. decembrī proklamētās Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 46., 47. pantu un 52. panta 3. punktu, kuri ir pārņemti Lisabonas

Līgumā, ir jāinterpretē tādējādi, ka saistībā ar Direktīvas 1999/70/EK piemērošanas jomu netiek pieļauts, ka Itālijas valsts pēc ievērojama laikposma (3 gadi un seši mēneši) pieņem tādu tiesību noteikumu — kā 2011. gada 13. maija Dekrētikuma Nr. 70, kas pārveidots likumā ar 2011. gada 12. jūlija Likumu Nr. 106, 9. pantu, ar kuru Likumdošanas dekrēta Nr. 368/01 10. pantam tiek pievienots 4.a punkts, — ar kuru ir izmainītas ierosināto tiesvedību sekas, tieši nostādot nelabvēlīgā stāvoklī darbinieku un dodot priekšrocības valstij kā darba devējam un izslēdzot ar valsts tiesību sistēmu piešķirto iespēju sodīt par līgumu uz noteiktu laiku ļaunprātīgu atjaunošanu?

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīva 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 43. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija) (OV L 204, 23. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 1991. gada 14. oktobra Direktīva 91/533/EEK par darba devēja pienākumu informēt darbiniekus par darba līguma vai darba attiecību nosacījumiem (OV L 288, 32. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 7. februārī iesniedza Tribunale di Napoli (Itālija) — Fortuna Russo/Comune di Napoli

(Lieta C-63/13)

(2013/C 141/22)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Napoli

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prašītāja: Fortuna Russo

Atbildētāja: Comune di Napoli

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Kad ir jāuzskata, ka darba attiecības ir ar “valsti” Direktīvas 1999/70/EK ⁽¹⁾ 5. klauzulas izpratnē un it īpaši kad ir runa arī par “konkrētiem sektoriem un/vai darba ņēmējiem”, tā ka nāktos leģitimēt sekas, kas atšķirtas no sekām darba attiecībās privātā sektorā?

- 2) Vai, ņemot vērā paskaidrojumus, kuri minēti Direktīvas 2000/78/EK ⁽²⁾ 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Direktīvas 2006/54/EK ⁽³⁾ 14. panta 1. punkta c) apakšpunktā, darba nosacījumu jēdzienā, kas minēts Direktīvas 1999/70/EK 4. klauzulā, ietilpst arī sekas, kas rodas, pretlikumīgi pārtraucot darba attiecības; ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, vai dažādās sekas, kas tradicionāli paredzētas dalībvalsts tiesiskajā regulējumā saistībā ar pretlikumīgu darba attiecību uz nenoteiktu laiku pārtraukšanu un darba attiecību uz noteiktu laiku pārtraukšanu, 4. klauzulas izpratnē ir attaisnojamas?
- 3) Vai saskaņā ar lojālas sadarbības principu dalībvalstij ir aizliegts Eiropas Savienības Tiesas prejudiciālā nolēmuma tiesvedības ietvaros izklāstīt apzināti sagrozītu iekšējo tiesisko regulējumu, kas neatbilst patiesībai, un tiesai būtu pienākums, nepastāvot tādai atšķirīgai iekšējā tiesiskā regulējuma interpretācijai, kas arī apmierinoši izpildītu tās saistības, kuras izriet no piederības Eiropas Savienībai, interpretēt, ciktāl iespējams, iekšējās tiesības atbilstoši dalībvalsts piedāvātajai interpretācijai?

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīva 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 43. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija) (OV L 204, 23. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 11. februārī iesniedza Naczelny Sąd Administracyjny (Polija) — Gmina Wrocław/Minister Finansów

(Lieta C-72/13)

(2013/C 141/23)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Gmina Wrocław

Atbildētājs: Minister Finansów

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ normās ir paredzēts uzlikt pievienotās vērtības nodokli kopienas darījumiem, kas saistīti ar pēc likuma vai bez atlīdzības, it īpaši

mantošanas vai dāvinājuma ceļā, iegūtu īpašumu — tostarp nekustamo īpašumu — pārdošanu vai ar to ieguldīšanu komercsabiedrību kapitālā?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 21. februārī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) — Staatssecretaris van Financiën/X

(Lieta C-87/13)

(2013/C 141/24)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Staatssecretaris van Financiën

Atbildētājs: X

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) Vai ar ES tiesībām un it īpaši regulējumu attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un kapitāla brīvu apriti netiek pieļauts, ka Beļģijas rezidents, kurš atbilstoši viņa lūgumam tiek aplikts ar nodokli Nīderlandē kā Nīderlandes rezidents un kurš ir veicis izdevumus saistībā ar viņa kā personīgas dzīvojamās telpas izmantojamu pili, kura atrodas Beļģijā un atrašanās vietā ir atzīta par ar likumu aizsargājamu pieminekli un ciemata tēlu veidojošu objektu, Nīderlandē nevar atskaitīt šos izdevumus saistībā ar ienākuma nodokli, jo Nīderlandē pils nav reģistrēta kā aizsargājams piemineklis?
- 2) Ciktāl šajā ziņā nozīme ir tam, vai ieinteresētā persona savā rezidences valstī Beļģijā šos izdevumus saistībā ar ienākuma nodokli var atskaitīt no saviem pašreizējiem vai nākotnes ienākumiem no kustamās mantas, izvēloties savu ienākumu progresīvu aplikšanu ar nodokli?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 28. februārī iesniedza Cour constitutionnelle (Beļģija) — Guy Kleyen/Conseil des ministres

(Lieta C-99/13)

(2013/C 141/25)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour constitutionnelle